

til mig, Andragendet under Nr. 5, angaar Murer H. Sørensen af Skanderborg, der lider af Brystsyege og Øjensvaghed, som han formoder, han har paadraget sig under Krigen i 1864. Han har ikke været sygebehandlet under Tjenesten og har ikke noget til Støtte for sin Paastand udover, hvad han selv anfører. Andragendet er foreslaaet henvist til Undersøgelse, og Undersøgelsen skal ogsaa blive foretagen, saa meget mere som Finansministeriet ikke tidligere har haft Lejlighed til at beskæftige sig dermed. Det er muligvis min Fejl, at jeg ikke har gjort opmærksom paa dette i Finansudvalget, men Sagen har ikke foreligget tidligere for Finansministeriet. Sagen skal blive undersøgt og undersøgt med Velvillie.

Det næste Andragende, der er foreslaaet henvist til mig, er fra Invalid Skouboe, der har mistet Synet paa begge Øjnene og begge Hænderne ved en Skydeøvelse i Tjenesten 1879. Det er jo rigtigt, hvad Finansministeriet har resolveret, at det savner Hjemmel til at forhøje den Invalidunderstøttelse, der er tillagt ham. Der er tillagt ham Invalidunderstøttelse af første Klasse med Maksimum, nemlig 875 Kr. aarlig. Loven af 20. November 1876 har ikke tænkt sig det Tilfælde, at der samtidig kunde ske to Skader, der begge medføre Invalidunderstøttelse af første Klasse. Der kan derfor ikke paa Invaliditetskontoen gives denne Mand større Understøttelse end den, han allerede har. Men naar jeg kan tage imod en Henvi- ning, er det, fordi det er min Hensigt at søge ham tillagt en ekstra Understøttelse ad anden Vej, hvad jeg formoder, det høje Ting ikke vil nægte at bevilge ham. Jeg ser med største Sympati paa denne Mand, der er kommen saaledes til Skade i Tjenesten, at det er blevet hele hans Livs Ulykke, og det er min Opfattelse, at der bør gøres, hvad der kan gøres, for at stille ham saaledes i Kampen for Tilværelsen, at han faar saa lidt Ulykke som muligt ud af den Skæbne, der har ramt ham.

Under Betænkningens Nr. 9 er foreslaaet henvist et Andragende fra Husmand H. P. Jensen af Tebstrup om Invalidunderstøttelse som Følge af, at han i Krigen 1864 fik et Kolbeslag over højre Arm og et Hestespark paa venstre Fod, der har efterladt et Ar. Saa vidt man kan se af Sagen, er der ikke oplyst noget om, at dette Kolbeslag og dette Hestespark have haft nogen Følge for hans Helbred, og han har da ogsaa gjort Tjeneste i 1868 uden at have beklaget sig og uden at have

været sygebehandlet i den Anledning. Men da der dog er nogen Sandsynlighed for, at Hestesparket kan have medført nogen Disposition til den Gigt, han nu lider af, har jeg intet imod at modtage Henvi- ningen og derved give Manden Ud- sigt til Invalidforsørgelse.

I Andragendet under Betænkningens Nr. 30 har Invalid N. Nielsen af Ry andraget om Forhøjelse af Invalidunderstøttelse paa Grund af Øjensvaghed. Han faar 187 Kr. 50 Øre om Aaret og kan ikke forvente at faa mere, medmindre han beviser, at Øjensvagheden er forværret i Tidernes Løb. Det er muligt, at han ser sig i Stand til at godtgøre det ved fornyet Lægeattest. Jeg kan derfor tage imod Sagens Henvi- ning til Undersøgelse, hvorved der er Mulighed for, at en Lægeerklæring med et for Andrageren gunstigt Resultat kan tilvejebringes.

Under Nr. 31 i Betænkningen anføres et Andragende fra Invalid Bertelsen (Næsby) af Slagelse om Forhøjelse af den ham for en Hofteskade tillagte Invalidunderstøttelse. Han er understøttet med Maksimum i 3die Invaliditetsgrad, 281 Kr. 20 Ø. om Aaret. Han er højst uheldigt stillet, idet han er meget svagelig. Men det er ikke paa Grund af den Hofteskade, han har paadraget sig ved Militærtjenesten, han er svagelig, men paa Grund af en ondartet Lungetuberkulose, som ikke staar i Forbindelse med hans militære Tjeneste. Sagen er nu anbefalet af det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Lange). Jeg formoder, at han er vidende om, at det ikke er Hofteskaden, som gør ham uskikket til Arbejde, altsaa ikke den Skade, han har paadraget sig i Tjenesten, men derimod den Sygdom, som ikke har noget som helst med Tjenesten at gøre. Men ogsaa denne Sag kan jo blive undersøgt, saa man kan faa oplyst, om Hofteskaden har forværret sig saaledes, at den bidrager til hans nuværende Tilstand.

Derefter have vi under Nr. 39 et Andragende fra Foreningen Den danske Stats Krigsinvalider ved P. L. Holm om en forhøjet Understøttelse. Det kan jo ikke nægtes, at det høje Ting, og Lovgivningsmagten i det hele taget, har stillet sig overordentlig velvilligt overfor vore Krigsinvalider og bevilget dem Pensioner og Invalidunderstøttelser i stadig højere og højere Grad, saa i og for sig finder jeg ikke, der er Anledning for Krigsinvaliderne til at besvære sig over Lovgivningsmagtens Stilling overfor dem. Men